

«ناصبی» کیست/ آیا شیعیان، اهل سنت را ناصبی می‌دانند

ناصبی به کسی می‌گویند که با اهل بیت(ع) دشمنی داشته باشد یا به آنها دشنام و ناسزا بگوید. به همین دلیل، شیعیان به هیچ‌وجه اهل سنت را ناصبی نمی‌دانند.

ناصبی به کسی می‌گویند که با اهل بیت(ع) دشمنی داشته باشد یا به آنها دشنام و ناسزا بگوید. به همین دلیل، شیعیان به هیچ‌وجه اهل سنت را ناصبی نمی‌دانند. سلفی‌گری تکفیری به گرایش گروهی از سلفیون گفته می‌شود که مخالفان خود را کافر می‌شمارند و مطرح‌ترین آنان «وهابیت تکفیری» با محوریت عربستان سعودی است.

وهابیت تکفیری یکی از مشکلات دنیای کنونی مسلمانان (شیعه و سنی) است. آنها با اتهام‌های ناشایستی که به شیعیان می‌زنند باعث گمراهی مسلمانان و عده زیادی از مردم دنیا می‌شوند. گروه آیین و اندیشه خبرگزاری فارس بر آن است تا در سلسله مطالبی، به عمده‌ترین شبهاتی که وهابیت درباره شیعیان مطرح می‌کند پاسخ گوید.

برخی از وهابی‌ها اصرار می‌کنند که شیعیان، همه اهل سنت را ناصبی می‌دانند.

سوال: مراد از ناصبی چیست؟ آیا شیعیان اهل سنت را ناصبی می‌دانند؟

جواب کوتاه:

ناصبی به کسی می‌گویند که با اهل بیت(ع) دشمنی داشته باشد و یا به آنها دشنام و ناسزا بگوید و شیعیان به هیچ‌وجه اهل سنت را ناصبی نمی‌دانند چون آنها هم اهل بیت(ع) را دوست دارند و دشمنان آل محمد (ص) را کافر می‌دانند.

جواب مفصل:

مساله دوستی اهل بیت(ذوی القربی) و پرهیز از دشمنی آنها، مورد اتفاق فریقین است، چون هم قرآن بر این مساله تأکید دارد، و هم روایات خود عامه.

اما قرآن:

«قل لا اسئلكم علیه اجرًا اید المودة فی القربی (1)» بگو: من هیچ پاداشی از شما بر رسالتم درخواست نمی‌کنم جز دوست داشتن نزدیکانم (/ اهل بیتم) و هر کس کار نیکی انجام دهد بر نیکی‌اش می‌افزایم. و بعضی آیات دیگر (2).

اما روایات:

در دو قسمت بعضی از روایاتی را که از طریق عامه نقل شده است بیان می‌کنیم.

الف: روایات محبت به اهل بیت (ع)

1- زمخشری از پیامبر (ص) نقل می‌کند که فرمود: «الا و من مات علی حب آل محمد مات شهیداً ... (3)» بیدار باشید هر کس بر محبت آل محمد (ص) بمیرد شهید از دنیا رفته ... بخشیده شده، توبه کننده مؤمن، از دنیا رفته، و ملک الموت بشارت بهشت می‌دهد، و همچون عروسان وارد بهشت می‌شود، و در قبر دو تا در برای او او به سمت بهشت باز می‌شود و قبرش مزار ملائکه رحمت می‌شود (4).

2- پیامبر (ص) فرمود: «معرفة آل محمد (ص) براءة من النار، و حب آل محمد (ص) جواز علی الصراط و الولاية لآل محمد (ص) امان عن العذاب (5)» شناخت آل محمد رهایی از آتش جهنم، دوستی آنها گذرنامه رد شدن از پل صراط، و ولایت آل محمد (ص) امان نامه ای است از عذاب.

ب: روایات بغض و دشمنی با اهل بیت (ع)

1- پیامبر (ص) فرمود: «الا و من مات علی بغض آل محمد مات کافراً...» هر کسی بر بغض آل محمد (ص) بمیرد کافر از دنیا رفته است، و بوی بهشت به مشامش نمی رسد (6).

2- پیامبر (ص) فرمود: «علی خیر البشر من ابی فقد کفر» علی بهترین بشر است هر کس ابا نماید و قبول نکند کافر است (7).

بعد از بیان این مقدمه، جواب قسمت اول شبهه این است که ناصبی یعنی:

1- معنای لغوی که عبارت است از تعب و رنج، بزحمت انداختن، کوشش نمودن (اذا فرغت فانصب هم ناصب) یعنی غم بارنج، عیش ناصب و زندگی با مشقت است (8).

2- معنای اصطلاحی، به کسانی ناصبی گفته می شود که دشمنی با اهل بیت (ع) دارند، و یا به آنان دشنام دهد، و یا به یکی از ائمه (ع) دوازده گانه شیعه دشمنی، و یا دشنام دهد (9)، این اصطلاح دوم برگرفته از روایات خود اهل بیت (ع) (10) است که به چند روایت به عنوان نمونه اشاره می کنیم:

1- ابی بصیر از امام صادق (ع) نقل می کند که حضرت فرمود: «مُدْمِنُ الخمر کعابد و تن، و الناصب لآل محمد شر منه» شراب خوار مانند بت پرست است و دشمنی با آل محمد (ص) بدتر از شراب خوار است (11).

2- از امام باقر (ع) سؤال شد که آیا زن مؤمنه شیعه می تواند با ناصبی ازدواج کند فرمود: «لا لانّ الناصب کافر» (12) فرمود: نه، چون ناصبی کافر است.

3- در روایت دیگر می خوانیم «ان الله تعالی لم یخلق خلقاً انجس من الکلب و ان الناصب لنا اهل البیت لا نجس منه (13)» براستی که خداوند نجس تر از سگ نیافرید، دشمن اهل بیت از سگ بدتر است. از این سه روایت به خوبی استفاده می شود که مراد از ناصبی دشمن اهل بیت (ع) است، ضمناً استفاده می شود که آنها نجسند و کافر، و زن مسلمان نمی تواند با آنها ازدواج کند.

اما قسمت دوم شبهه که شیعیان آیا اهل سنت را ناصبی می دانند؟

باید گفت: خیر شیعیان اهل سنت را ناصبی نمی دانند چرا که اولاً اکثریت اهل سنت (غیر از ناصبی ها) محبت اهل بیت را لازم می دانند (طبق نص قرآن و روایات خود آنها که قبلاً اشاره شد، و شافعی یکی از سران چهار مذهب عامه افتخارش این است «ان کان رفضاً حب آل محمد فلیشهد الثقلان انی رافض (14)» اگر دوستی اهل بیت نشانه رافضی بودن است، جن و انس شهادت دهند که من رافضی «و محب اهل بیت) هستم و ثانیاً خود اهل سنت دشمن و مبغض اهل بیت را کافر می دانند که قبلاً نقل شد، آنگاه چگونه می توان گفت آنها ناصبی هستند و ثالثاً ناصبی ها چنانکه گفته شد، نجس، ذبیحه آنها حرام، و ازدواج با آنها جائز نیست، اما اهل سنت را هیچ عالم شیعی چنین فتوای درباره آنها نداده است، بلکه در رساله ها تصریح به حلیت ذبیحه آنها، جواز ازدواج به آنها، و ... شده است و حتی همه علمای شیعه نماز بر جنازه مسلمان را واجب، و دفن و کفن میت مسلمان را لازم می دانند (15).

نتیجه

ناصبی یک معنای لغوی دارد که به معنای رنج و خستگی و کوشش و ... است و یک معنای اصطلاحی دارد که برگرفته از روایات اهل بیت (ع) بوده و آن اینکه کسی با اهل بیت دشمنی داشته باشد یا به آنها دشنام و ناسزا بگوید.

به هیچ وجه عامه از نظر شیعیان ناصبی نیستند، چون آنها اولاً اهل بیت را دوست دارند و ثانیاً دشمنان آل محمد (ع) را کافر می دانند، و ثالثاً تمام علمای ما فتوا بر جواز ازدواج با آنها، و وجوب دفن و نماز بر میت آنها داده اند.

از همه برادران اهل سنت در سراسر دنیا، می خواهیم تبلیغات نادرست و هابیت علیه شیعه را باور نکنند و مسائل مطرح شده را از علمای معروف و برجسته شیعه از طریق اینترنت، ارسال نامه، ایمیل و ... بپرسند.

- (1)- شوری / 23.
- (2)- سباء / 47 و فرقان / 57.
- (3)- محمد بن عمر زمخشری، الکشاف (دار الکتب العربی، 1407 هـ - 1987 م) ج 4، ص 220.
- (4)- همان مدرک، دنبال حدیث، نقل به صورت تلخیص.
- (5)- حافظ سلیمانی قندوزی، ینابیع المودة (مکتبه بصیرتی قم) ص 22.
- (6)- کشف (پیشین) ج 4، ص 221.
- (7)- علاء الدین علی المتقی، الکنز العمال فی سنن الاقوال و الافعال (مؤسسة الرسالة، بیروت، 1405 هـ - 1915 م) ج 11، ص 610.
- (8)- محمد راغب اصفهانی، المفردات فی غریب القرآن (دفتر نشر کتاب چاپ دوم، 1404) ص 494. کلمه نصب و خلیل بن احمد، ترتیب کتاب العین (مؤسسة نشر اسلامی جامعه مدرسین، چاپ اول، 1414) ص 807 کلمه نصب.
- (9)- رساله توضیح المسائل مراجع عظام، بحث کفر و اقسام آن، و عروة الوثقی، سید یزدی، ج 1، بحث کفر (از بحث نجاسات) در بعضی رساله ها مساله 117- بعضی 113- بعضی 111.
- (10)- بعضی از لغویین نواصب را معنی نموده، "گروهی که با امیر المؤمنین دشمنی دارد"، ظاهر¹ بر گرفته از روایات باشد، احمد سیاح- فرهنگ جامع عربی فارسی (کتابفروشی اسلام، چاپ هشتم، ج 4، ص 270، ماده نصب.
- (11)- محمد بن الحسن الحر العاملی، وسائل الشیعه (دار احیاء التراث، لبنان) ج 18، ص 559، ج 12.
- (12)- همان، باب 10، من ابواب ما یحرم من النکاح، حدیث 15.
- (13)- همان، ج 1، ص 159، ج 5.
- (14)- سلطان الواعظین، شبهای پیشاور (دار الکتب الاسلامیة، سی و هفتم، 1376) ص 64.
- (15)- رساله علمیه تمام مراجع، بحث نماز بر میت.